

ת"פ (תל אביב) 70032-02-20 - מדינת ישראל נ' קלן הנדסה בע"מ

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו
ת"פ 70032-02-20 מדינת ישראל נ' קלן
הנדסה בע"מ ואח'

לפני כבוד השופטת יפית מזרחי-לוי

בעניין: המאשימה
מדינת ישראל
נגד
ע"י ב"כ עוה"ד מאשה שניאור
הנאשמים

1. קלן הנדסה בע"מ
2. אנטולי טומצ'ינסקי
3. דמיטרי קוזלוב
- 2-3 ע"י ב"כ עוה"ד ליליה שבשאי

גזר דין ביחס לנאשמים 2-3

הרקע הצריך לעניין

1. ביום 7.2.24 הגישה המדינה כתב אישום מתוקן שייחס לנאשמים 2-3 את העובדות והעבירות הבאות:
2. **הנאשמת 1** הינה חברה פרטית שעסקה בתקופה הרלוונטית (5-9.17) לכתב האישום במתן כוח אדם מבלי שהיה בידה רישיון לעסוק כקבלן כוח אדם כנדרש בחוק העסקת עובדים על ידי קבלני כוח אדם, תשנ"ו-1996 (**החוק**)
3. **הנאשם 2** (אנטולי) שימש בתקופה הרלוונטית לכתב האישום כבעלים רשום של הנאשמת 1 (חברה פרטית שעסקה בתקופה הרלוונטית במתן כוח אדם) עד ליום 3.9.17, ומנהל פעיל בה לאורך כל התקופה הרלוונטית לכתב האישום.
4. **הנאשם 3** (דמיטרי) שימש בתקופה הרלוונטית לכתב האישום כבעלים רשום של הנאשמת ומנהל פעיל בה החל מיום 3.9.17.
5. בחודשים 5-9.17, כולל, סיפקה הנאשמת 1 עובדים לשלוש מזמינות, כדלקמן: למזמינה 1, באמצעות 6 עובדים; למזמינה 2 בתקופה באמצעות 3 עובדים; ולמזמינה 3 באמצעות 3 עובדים.
6. כיוון שבתקופה הרלוונטית לא היה לנאשמת 1 רישיון לעסוק במתן שירותי כוח אדם היא

עמוד 1

עברה בכך על הוראות סעיפים 2(א), 10א ו-20 לחוק.

7. הנאשמים 2-3 לא פיקחו ולא עשו כל שניתן למניעת ביצוע העבירות על ידי הנאשמת 1. בכך עברו הנאשמים 2-3 על הוראות סעיפים 2(א), 10א, 20 ו-21 לחוק.

8. בדיון מיום 12.4.24 הודיעו המדינה והנאשמים 2-3 (הנאשמים) שהגיעו להסדר טיעון שלא כולל רכיבי ענישה, לפיו הנאשמים יודו בעבירות המיוחסות להם בכתב האישום המתוקן לפי החוק.

9. בהתאם לאמור, הנאשמים הורשעו בעבירה של הפרת חובת פיקוח של נושא משרה בגין עבירות הנאשמת 1 על הוראות סעיפים 2(א), 10א, 20 ו-21 לפי החוק.

10. אשר לנאשמת 1 - ההליכים נגד הנאשמת 1 הותלו לבקשת המדינה לפי סעיף 94א לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982, כיוון שהמדינה לא הצליחה לאתר את הגורם הרשום כבעלים וכדירקטוריון של הנאשמת 1.

טיעונים לעונש

טיעוני המדינה לעונש

11. המדינה עמדה על כך שיש לגזור את העונש בהינתן שמדובר בעבירה אחת. הערך החברתי שנפגע הינו שמירה על זכויותיהם הקוגנטיות של עובדי כוח האדם ומניעת ניצולם לרעה. החוקק דרש שמחזיק ברישיון כוח אדם יעמוד בתנאים מסוימים, בכללם, ניסיון מוכח בתחום השירות, ערבות בנקאית, העדר רישומים. זאת, כדי לוודא שמדובר במעסיק שיכול להציג עמידה בחיוביו. מכאן החשיבות בפיקוח.

12. ביולי 2019 נכנס לתוקף תיקון 12 לחוק המגדיר באופן מפורש את החובה ברישיון מיוחד למי שעוסק בתחום העגורנאים. בהצעת החוק צוין שהיא נועדה "למקד מאמצים בהגברת הבטיחות... נוכח הליקויים בהפעלת עקורנים שגרמו, בין השאר, לקריסתם באתרי בניה ולאבדן חיים...". בהתאם לכך נאמר ש"ההיתר המיוחד ינתן רק לתאגיד שמטרתו ועיסוקו היחידים הם מתן שירותי כוח אדם של עובדים שהם עגורנאים מוסמכים באופן שיבטיח כי קבלן כוח האדם משקיע מאמצים בתחום הבטיחות בעבודה ומדריך כנדרש את עובדיו וכדי לאפשר אכיפה יעילה" (הצעת חוק 826 לתיקון מס' 12 לחוק).

13. האינטרס שלא להתנהל בניגוד לחוק והאינטרס המוגן בו הינו כלכלי. בפסיקה נקבע כי יש ליצור הרתעה כלכלית משמעותית בהטלת קנסות גבוהים שתכליתם להפוך את העבריינות בתחום זה לבלתי משתלמת (ע"פ (ארצי) 11534-11-14 **אדרי נ' מ"י** (2017)). ערך נוסף שנפגע נעוץ באינטרס ההגנה על ניהול שוק התעסוקה של עובדי קבלן כדי למנוע פגיעה בזכויותיהם.

14. אשר לטווח הענישה הנוהג - בע"פ (ארצי) 48166-10-22 **קלינינג סולושיין בע"מ ואח' נ' מ"י** (18.9.23) נקבע שעיסוק כקבלן כוח אדם ללא רישיון מהווה עבירה אחת. מספר העובדים שהועסקו לא רלוונטי למספר העבירות אלא להערכת חומרת העבירה וקביעת מתחם הענישה ההולם.

15. בהתאם לסעיף 21 לחוק, הקנס המקסימלי ביחס לכל אחד מהנאשמים עומד על ₪ 29,200.

16. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יצוין כי מדובר בתקופה של 5 חודשים (5-9.17) וב-12 עובדים ל-3 מזמינות.

17. בהינתן זאת, המאשימה סבורה שמתחם הענישה ההולם לנאשם 2 (אנטולי) נע בין 18,980 לבין 21,900 ₪, בשים לב לתקופת כהונתו ומעורבותו בפעילות הנאשמת 1 בתקופה הרלוונטית.

18. ביחס לנאשם 3 (דימטרי) מתחום הענישה ההולם עומד בין 16,060 לבין 18,980 ₪ בשים לב לתקופת כהונתו בנאשמת בחודש 9.17.

19. ביחס לעונש הספציפי המדינה טענה שיש לשקול **לחומרא** את מספר המנופאים ומספר מזמינות השירות.

20. לקולא, המדינה טענה שיש להביא בחשבון את נסיבותיהם האישיות של הנאשמים -

הנאשם 2 (אנטולי) בשל מצבו הכלכלי והעובדה שהוא נמצא בהליכי פשיטת רגל;

והנאשם 3 (דימטרי) בשל מצבו הבריאותי. כן יש לשקול העדר עבר פלילי, הודיה ושיתוף פעולה בהליך ובחקירה.

21. נוכח האמור המדינה עתרה לגזור את עונשו של הנאשם 2 על סך 18,980 ₪ ושל הנאשם 3 על סך של 16,060 ₪. וכן, לחייבם להימנע מעבירה בהתאם לסעיפים 72 ו-74 לחוק העונשין, משך 3 שנים מיום מתן גזר הדין, או שיהא עליהם לשלם את גובה הקנס העונשי המירבי הקבוע בחוק או 90 ימי מאסר תמורתו.

טיעוני הנאשמים 2-3 לעונש

22. ראשית טענו הנאשמים שבתקופה הרלוונטית טרם נכנס לתוקף התיקון המחייב רישיון מיוחד לקבלן העוסק במתן שירותי כוח אדם של עובדים שהם עגורנאים המפעילים עגורן.

23. **הנאשם 3** (יצוין כי בטיעוני הנאשמים לעונש חל בלבול בין הנאשמים 2-3 והכוונה היא ל-**דימטרי**) החזיק במניות הנאשמת 1 החל מיום 3.9.17

והנאשם 2 (אנטולי) עד ליום 3.9.17 וכתב האישום מתייחס לתקופה שמחודש 5.9.17. כך שמדובר בתקופה קצרה יחסית הנוגעת לאישום.

24. בתקופה רלוונטית גם לא היה ברור אם מעסיקים שעוסקים בשירותי מנופאות חייבים ברישיון קבלן כוח אדם.

25. מתחמי הענישה הנהוגים בפסקי הדין נעים בין 20% ל-60% מהקנס המירבי לכל עבירה (ר' ת"פ (ב"ש) 74389-01-19 **מ"י נ' ה.ל.ל. בע"מ ואח'** (2.2.20); ת"פ (נת') 24976-02-19 **מ"י נ' א.ע.מ.ח בע"מ** (9.1.20); ת"פ (ת"א) 35528-12-16 **מ"י נ' פרח ירוק בע"מ** (15.12.18)). היינו, בין 5,840 ₪ ל-17,250 ₪.

26. **לגבי הנאשם 3** (דימטרי) - יש לשקול לקולא שהוא כיהן תקופה קצרה מאוד כמנהל ביחס לתקופה הרלוונטית לכתב האישום שרובו נוגע לתקופה שקדמה לו. הנאשם 3 מכר מניותיו עוד לפני הגשת כתב האישום ואינו מנהל חברה אחרת. בפועל, הוא עסק מספר שנים כשכיר עד שנפגע בעבודתו בחודש 4/23 ומאז נמצא במצב רפואי מורכב המונע ממנו לעבוד. הנאשם 3 מיצה את זכאותו לדמי אבטלה ונכון להיום נעדר כל הכנסה (אישור מהמוסד לביטוח לאומי צורף כנספח א' ואישורים רפואיים צורפו כנספח ב').

27. **לגבי הנאשם 2** (אנטולי) - הנאשם 2 אף הוא לא שימש בתפקיד ניהולי בחברה אלא לתקופה קצרה ביחס לתקופה הרלוונטית לכתב האישום. הוא חדל מניהול ואינו מנהל בחברה אחרת. הנאשם 2 עובד כשכיר ומשתכר שכר נמוך של 6,500 ₪ (תלוש שכר צורף כנספח ג'). מתוך סכום זה הוא משלם מזונות בסך 4,000 ₪ (הסכם גירושין צורף כנספח ד'). כמו כן, הוא מטפל באימו הסיעודית (אישור מ"ל צורף כנספח ה') ובבנו הסובל ממצב נפשי מורכב (מסמכים רפואיים צורפו כנספח ו'). בשלב זה הנאשם 2 בהליכי חדלות פירעון ומשלם במסגרתו 150 ₪ בלבד.

28. בהינתן האמור, ראוי לחרוג לקולא ממתחם הענישה ולגזור עונש ברף הנמוך של המתחם המתקרב ל-20% ביחס לשני הנאשמים.

דין והכרעה

29. אין מחלוקת שמדובר בעבירה אחת ולפיכך אפנה לקביעת מתחם הענישה ולעונש ההולם בנסיבות.

30. אשר למתחם הענישה - עיון בפסיקה מעלה שהמתחם הנוהג בגין עבירת אי פיקוח ביחס לעבירות לפי החוק הוא, כפי שטענו הנאשמים, בין 20% ל-60% מהקנס המקסימלי (ר' לאחרונה - הע"ז (תל אביב-יפו) 39744-03-18 **מדינת ישראל - ביאטוס ניהול משאבי אנוש בע"מ** (30.6.24)).

31. אין מחלוקת בין המדינה לנאשמים ביחס לנסיבות האישיות שלהם.

32. הנאשם 2 (אנטולי) אמנם שימש ברוב התקופה הרלוונטית לכתב האישום כמנהל, אך הוא סובל ממצב כלכלי קשה ונדרש לטפל באמו ובבנו, כאמור לעיל. בנסיבות האמורות אף היה מקום לקבוע את עונשו מתחת לרף הענישה הנוהג, אולם, לאור כך שעתר לקבוע את עונשו על הרף הנמוך במתחם הנוהג, אני קובעת את עונשו ב-20% מהקנס המירבי, בסך של 5,840 ₪.

33. אשר לנאשם 3 (דימטרי), אין חולק שהוא לא שימש כמנהל אלא תקופה קצרה ביותר ביחס לתקופה הרלוונטית. בהתאם לכך סביר להניח שעיקר האחריות להעסקת העובדים לא הייתה על כתפיו. בהתאם לכך נראה כי המדינה טענה שיש לקבוע לו עונש נמוך יותר משל הנאשם 2. אף כי מקובל עליי שעונשו של הנאשם 2 צריך להיות נמוך יותר, יש לתת את הדעת לכך שמידת חומרתו של העונש אינה תלויה רק בתוכנו (מספר שנות המאסר או גובה הקנס) אלא גם באדם שנדרש לשאת אותו. המדינה הסכימה עם כך שהנאשם 3 סובל בנוסף גם ממצב בריאותי לא טוב, עובדה שצריכה לשמש לקולא. אין לדרוש מאדם בריא וחסון לשאת את אותו משקל כמו אדם חולה וחלש. לפיכך, אני סבורה כי על הנאשם 3 לשאת באותו עונש שנגזר על הנאשם 2.

34. אינני סבורה כי יש במספר העובדים ומספר המזמינים כדי לשנות מקביעה זו נוכח כלל הנסיבות העומדות מנגד - התקופה הקצרה בה שימשו הנאשמים כמנהלים, העובדה שעברו כמעט 3 שנים מאז כהונתם כמנהלים ועד הגשת כתב האישום, שיתוף הפעולה של הנאשמים, מעמדם לאחר התקופה הרלוונטית לאישום כשכירים וכמי שאינם מנהלים עוד חברות בתחום.

סוף דבר

35. על הנאשם 2 לשלם קנס בסך בסך 5,840 ₪. עקב מצבו הכלכלי, היותו בהליכי פשיטת רגל וגובה ההחזר שנקבע כי עליו לשלם במסגרת אותם הליכים (150 ₪ לחודש), הנאשם ישלם את הקנס ב-60 תשלומים שווים.

36. על הנאשם 3 לשלם קנס בסך 5,840 ₪. עקב מצבו הבריאותי ומצבו הכלכלי, הנאשם ישלם את הקנס ב-12 תשלומים שווים.

37. הנאשמים התחייבו במסגרת הדין מיום 12.5.24 לא לעבור את העבירה בה הורשעו למשך 3 שנים.

ניתן היום, י"ח אב תשפ"ד, 22 אוגוסט 2024, בהעדר הצדדים.